

(Ісаї, 27:9 - 28:28)

Спасителю наш, поблагослови нас на вивчення Твого Слова.
Амінь.

Дорогі наші радіослухачі, ми продовжуємо вивчати Книгу пророка Ісаї. Минулого разу ми розпочали 27-й розділ цієї Книги, в якому йдеться про відновлення Ізраїлю. Послухайте 9-й вірш із цього розділу:

"Ось так спокутується злочин Якова; такий буде увесь плід, коли зніметься гріх із нього - він зітре все каміння жертovníків, немов вапно, стерте на порошок. Ашери й стовпи на честь сонця вже не стоятимуть більше".

/Іс.27:9/

Не страждання викуплять гріхи Ізраїлю. Гріх Якова був очищений кривавою жертвою, і гріх цілого народу повинен був бути спокутуваний кров'ю Ісуса Христа. І лише таким чином ми можемо зараз спокутувати свій гріх. Той, хто говорить, що Бог залишив народ Ізраїлю - просто не звертав увагу на такі місця із Святого Письма, як оце. Читаємо далі:

"Бо місто-фортеця спорожніло - стане, мов безлюдне, покинуте житло. Там будуть пастися телята, там вони лежатимуть та обгризатимуть гілля. А коли висохнуть гіллячки - їх обламають; прийдуть жінки і їх запалять. Бо це люд нерозумний - тому й Творцеві їх не шкода: їх Сотворитель не змилюється над ними".

/Іс.27:10,11/

Але міста, побудовані Ізраїлем, не будуть зруйновані так, як то сталося з містами, що були побудовані всупереч волі Божій. Їхні грандіозні руїни по всьому світу слугують доказом і результатом суду всемогутнього Господа. Чому? Бо вони відкинули світло. Вони не просто відкинули світло, але вони відкинули особу Сина Божого. Останні вірші розділу:

"І станеться в день той, плоди помолотить Господь від бігу ріки до потоку єгипетського, а ви по одному позбирані будете, синове Ізраїля! І станеться в день той, і буде засурмлено в велику сурму, і прийдуть, хто гинув у краї асирійському, і вигнанці до краю єгипетського, і будуть вони на святій горі в Єрусалимі вклонятися Господеві".

/Іс.27:12,13/

Ось таке чудове пророцтво для ізраїльського народу.

РОЗДІЛ 28

У розділах 28-35 ми маємо пророцтва, що повністю або частково збулися в минулому, а також ті пророцтва, що ще мають збутися в майбутньому, і охоплюють той проміжок часу, про який ідеться в попередніх розділах. У цій новій частині

Йдеться про шість нещасть, які досягають своєї кульмінації битвою при Армагеддоні - розділ 34, і тими благами, що їх принесе на землю тисячолітнє царство - розділ 35.

І цей розділ, що ми нині розгорнули, слугує для нас гарною ілюстрацією поєднання сучасного і майбутнього, погляду на найближчі і досить віддалені події, пророцтва про те, що станеться скоро і конкретно - про ті речі, що стосуються широкого загалу і стануться в далекому майбутньому. Ми тут бачимо те, що вже збулося, і те, що ще має відбутися згодом.

Північне ізраїльське царство, що тут фігурує під іменем Ефраїм, мало вже невдовзі потрапити до ассирійського полону. Це було передбачення про завтрашній день, але водночас і пересторога для південного юдейського царства. Перша частина цього пророцтва збулася, коли Салманесер, ассирійський цар, у 721 році до нашої ери захопив Ефраїм і зруйнував північне царство, і захопив його народ в рабство. Перше лихо, що спіткало північне ізраїльське царство - про нього читаємо в 1-мц вірші 28-го розділу Книги пророка Ісаї:

"Горе гордому вінцеві п'яниць ефраїмських, вином перепитих, та зів'ялій квітці їхньої вроди, що на вершку пишної долини!"

/Іс.28:1/

Ефраїм та Ізраїль - це синонімічні назви десяти північних ізраїльських колін, котрі ще називали Самарією. Образ п'яниць вживається тут і в буквальному розумінні і в переносному. Вони так само перебували в запамороченому стані і в духовному розумінні, і не здатні буди тверезо мислити. Це духовне сп'яніння настало в них від пихи і зарозумілості.

"Ось у Господа - сильний та потужний, неначе буря з градом, наче вихор згубний, наче повінь вод розбурханих, великих, що з силою кидає об землю".

/Іс.28:2/

Тут ассирійці порівнюються із чимось могутнім - таким, як розбурханий шторм, як навальна повінь, сповнена швидких хвиль. 3-й вірш:

"Гордий вінець п'яниць ефраїмських буде потоптаний ногами".

/Іс.28:3/

Може, це вам не сподобається, але Бог не зважатиме на це - Він просто говорить про те, що збирається робити. Тут пророк вживає образ п'яниць. Північне ізраїльське царство досягло небувалого розквіту, високого розвитку цивілізації, і це зовнішньо мало вираз у тих прекрасних будинках, що ними прикрашені були їхні міста, та в розкішних садах, що пишались довкола. Щоб переконатися в тому, вам досить було піднятися на схили Самарії і подивитися на палаци, що їх

збудували Омрі та Ахав. Саме в цьому місці жили Ахав та Єзавель.

І на перший погляд могло здатися, що Бог дав грішникам можливість жити в найкращих місцях, і я розумію це обурення від поєднання прекрасного з гріхом. Надалі грішникам ніколи вже не жилося так догідно й чудово – отож, їм і справді жилося дуже добре. Самарійські пагорби це один із наймальовничіших куточків на землі. Коли я стояв там, то мав змогу побачити Середземне море, Йорданську долину, гору Гермон, вкриту снігом на північних схилах, і стіни Єрусалиму на півдні. Мій друже, ви не знайшли би кращого місця, щоб жити. Якби звичайні люди могли би купувати ділянки землі на цих пагорбах – то і я купив би собі один, і збудував би невеликий будиночок. Це величне й чудове місце, але Бог покарав народ із північного царства й зруйнував їхню високу цивілізацію.

Далі пророк зазирає в далеке майбутнє. Вислів "у ті дні" – стосується Дня Господнього, котрий почнеться із великих випробувань і триватиме тисячоліття. Читаємо 5-й вірш:

"Того дня Господь сил стане пишним вінцем та діадемою окраси для останку свого народу".

/Іс.28:5/

Це погляд у майбутнє, на тисячолітнє царство, що тоді настане. Річ, котра спричинила падіння Ефраїма, північного ізраїльського царства – це їхня пиха, вінець їхньої зарозумілості. Але коли у майбутньому Господь поверне їх на рідну землю – то Він стане для них вінцем слави. Читаємо:

"І духом правосуддя для того, що на суді засідає, відвагою для тих, що війну назад до брами проганяють. Та й тії від вина заточуються, хитаються від хмільних напоїв. Священик і пророк хитаються від хмільних напоїв – вони у вині потопають; хиляться від хмільних напоїв, заточуються, коли видіння бачать, і спотикаються, коли присуди вирікають."

/Іс.26:6,7/

Один бізнесмен говорив мені про ті явища, що він спостерігав у великому бізнесі. Він мав справу не тільки з тими, хто вкладає великі інвестиції під великі проценти. Він розповів мені про чоловіка, котрий почав виправдовувати гріх. Він зраджував своїй дружині та дуже пив. Через це він почав терпіти збитки у бізнесі, оскільки йому відмовлялися надавати інвестиції, побоюючись за його надійність. Він сказав мені, що коли людина починав лити, то вона втрачає підприємливість у бізнесі. Він сказав: "Оскільки я є християнином – то я повинен бути упередженим проти пияцтва, але я просто спостерігав за цим досить довгий час, бо це тяглося роками. Я переконався в цьому на гіркому досвіді."

Тепер Бог спостерігає те ж саме на прикладі північного ізраїльського царства - "вони хиляться від хмільних напоїв; заточуються, коли видіння бачать; спотикаються, коли присуди вирікають". Читаємо далі:

"Тоді буде до них слово Господнє: "Наказ за наказом, наказ за наказом, правило за правилом, правило за правилом, трошки там, трошки тут" - щоб вони на ходу горілиць упади, розбилися, заплуталися, упіймалися".

/Іс.26:13/

Такі розділи як цей, спонукають деяких дослідників минулого називати Ісаю "пророком буденності". Навчання - це постійна, кропітка і повільна праця. Тільки таким чином будь-яка духовна істина може бути закладена в розум людей. Бог не вкладав у наші тіла ледачу й сонну душу. Якщо люди впадають у відступництво в будь-яку епоху - то їм стає дуже важко втовкмачити духовні істини.

Зараз є дуже багато християн, котрі незадоволені своїм християнським життям. Якщо говорити прямо - вони не знають Слова Божого. Вони прослухали лише гарний двотижневий курс лекцій, де їм дали відповіді на всі їхні запитання. Вони дізналися, як вирішити свої сімейні проблеми, як слід поводитися із своєю дружиною, як керувати своїми дітьми, і як стати гарним працівником.

Мій друже, я мушу вам відверто сказати, що ніякі короткі курси чи великий емоційний досвід не вирішають наших проблем. У християнському житті немає коротких шляхів до успіху. Є тільки один шлях до зростання християнина, і цей шлях буденний та звичайний, чого я не побоюся вам сказати. Слово Боже говорилося Ізраїлеві невпинно, щоденно - правило за правилом, наказ за наказом, трошки тут, трошки там. Це щоденна праця з поширення Слова Божого. І що ж трапалося? Ізраїль не послухався цієї науки. Вони відвернулися від Бога - тобто, вони вдалися до відступництва. І нині є багато християн, котрі проробляють те ж саме. Це не означає, що вони є слабшими, ніж хтось інший, - вони просто не приділяють достатньо уваги й часу вивченню Слова Божого. Я не намагаюся вас переконати, що такий метод дуже приємний, але тільки так, щоденною працею, вивчаючи правило за правилом, наказ на наказом, можна зростати духовно як християнин. 14-й вірш:

"Слухайте ж слово Господнє - ви, глузливці, що правите народом цим в Єрусалимі!"

/Іс.28:14/

Покарання, що прийде з півночі на Ізраїль, має слугувати попередженням для південного юдейського царства. Ефраїм говорить Єрусалиму, Єрусалим говорить нам, і Слово Боже

звертається до всіх нас. Тобто, Бог написав Свою книгу не завтра, але вчора.

"Через те, що ви кажете: "Зо смертю ми союз уклали, вчинили ми з Шеолом угоду; коли бич згубний прийде - то нас не досягне, бо ми з брехні зробили собі сховок, а з неправди - захист".

/Іс.28:15/

Яку ж вони уклади угоду із смертю та шеолом? Даниїл говорить нам про угоду, котру в майбутньому Ізраїль укладе із антихристом, князем, що прийде, людиною гріха, безбожним чоловіком, самозваним царем, потворою з дна морського і потворою із надр землі, тим, кого направляє сатана. /див. Дан.9:27/ Читаємо 16-й вірш 28-го розділу:

"Тому так Господь Бог каже: "Ось Я кладу в основу камінь на Сіоні, випробуваний камінь, наріжний, цінний, закладений міцно - хто вірує, не похитнеться".

/Іс.28:16/

То яка ж відповідь на фальш у житті сучасних людей та на обман, що буде процвітати аж доти, доки прийде останній день? Так, Бог дає цю відповідь. Це основа, це наріжний камінь будівлі, цінний камінь, випробуваний. Тому, хто вірує, немає куди поспішати. Він знайде відпочинок і опору в Ньому. В Першому Посланні апостола Петра так сказано про Нього: "Бо в Письмі стоїть: "Ось я кладу в Сіоні камінь наріжний, вибраний, дорогоцінний. Хто вірує в Нього - не осоромиться". Вам, отже, що віруєте - честь і для тих же, що не вірять, камінь, що відкинули будівничі - він став головним на розі, каменем спотикання і скелею падіння. Вони об нього спотикаються - бо не вірять у слово, на що вони й були призначені". /1 Петр.2:6-8/ Симон Петро ясно говорить, що цим каменем був Ісус Христос. 17-й вірш:

"За мірило я візьму правило, за висок - справедливість. Град змете сховок брехні, і захист води змиють".

/Іс.28:17/

Покарання на цих людей прийде поступово. Я гадаю, що воно продовжується аж донині, і зараз воно теж відбувається поволі. Хоча часом покара приходить раптово. Але поступове покарання гірше, аніж коли воно приходить зненацька, бо щоденний процес відбувається так повільно, що ви його майже не помічаєте. 20-й вірш:

"І ліжко буде занадто коротке, щоб простягнутися на ньому, і покривало занадто вузьке, щоб ним обгорнутися".

/Іс.28:20/

Чи доводилося вам ночувати в готелі і вночі виявляти, що покривало на ліжку занадто коротке? Якщо ви натягуєте його до самого носа, то ваші ноги вистромляються з-під нього. І чи могли ви заснути на короткому ліжку, коли звішуються або

ваші ноги, або голова - чи ви тоді спали сном ангела? Це не дуже приємно, правда? Бог сказав цим людям: "Я зроблю ваше ліжко коротким. Ваше покривало буде занадто вузьке". І після того почалося покарання Боже. Воно ще не спіткало тоді Юдею - до того залишалася ще сотня років, але й вони, зрештою, зазнали покари.

Решта цього розділу - це притча про пшеницю та про бур'яни. Тут ідеться про різні види зерна - про тверде зерно та про м'яке зерно, і про різні методи обмолоту його.

"Хіба, розрівнявши її добре зверху - не сіє він чорнуху, або не розсіває кмин, а потім не прокладає рядочками пшеницю або ячмінь на вибраному місці або гречку на межах".

/Іс.28:25/

Зерно буває "чорнухою, кмином, пшеницею, ясенем та гречкою".

"Чорнухи, певно саньми не молотять, ані коліс по кминові не возять; чорнуху палицею вибивають, а кмин - києм. Хіба товчуть пшеницю? Ні! Її без кінця-краю не молотять; водять по ній кругом колеса з кіньми, її ж не розтирають".

/Іс.28:27,28/

Селянин повинен бути обережним, молотячи м'яке зерно. Кожне зерно треба молотити по-своєму. Тепер він говорить про те, як Бог судить і карає. Покарання подібне до жнив. І для кожного народу чи людини Бог вибирає певне покарання. Тобто, якщо ви опираєтеся і суперечите Богові - то ви є твердим зерном. Вас важко примусити до покори, то й покарання буде для вас суворішим. До мене прийшов чоловік і сказав, що він утратив дружину і двох дітей, перш ніж знайшов самого себе. Він сказав: "Бог тричі вдаряв мене, бо я був упертим грішником". Бог по-різному обмолочує нас, якщо ми тверді - то й покарання для нас суворіше.

Господь наш Ісус Христос говорить про це у Матв.13:30: "Лишіть, нехай росте до жнив одне і друге разом. А під час жнив я женцям скажу: "Зберіть перше кукіль та й зв'яжіть його в снопи, щоб його спалити; пшеницю ж складіть в Мою клуню". В Матв.13:41 Господь продовжує: "Син Чоловічий пошле Своїх ангелів, які зберуть із Його царства всі спокуси і тих, що чинять беззаконня".

Отже, ніяка людина не зможе уникнути суду Божого. Дехто каже: «Я в це не вірю: я не вірю в Бога, не вірю у вічність, не вірю в свою власну безсмертну душу». Але ж від цього нічого не змінюється в цьому світі. Є об'єктивні закони, що діють незалежно від нашого відношення до них. Отже, Господь одного разу прийде у цей світ і кожна людина постане перед Ним. І повинна буде відповісти за все своє життя: що вона робила у тілі - чи добре, чи лихе. Єдина можливість уникнути суду Божого - це прийти до Господа Ісуса Христа, схилитися

перед Ним у молитві покаєння, прийняти Його як особистого Спасителя. Слово Боже говорить: «Віруючий в Сина Божого на суд не приходить, але переходить від смерті до життя». Чи ви перейшли від смерті до життя? Чи ви маєте радість майбутнього? Якщо так – нехай Господь вас благословить. Якщо ні – поспішіть до Нього. Бог чекає на вас.

На цьому ми закінчуємо нашу передачу. До нових зустрічей в ефірі. Нехай Господь рясно благословить вас.